

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3260/2015. (XII. 22.) AB VÉGZÉSE**alkotmányjogi panasz visszautasításáról**

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Gfv.VII.30.074/2014/9. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó szervezet jogi képviselője útján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságnál.
- [2] Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, kérve a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Gfv.VII.30.074/2014/9. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [3] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló, tulajdonjog megállapítása iránti per tényállása szerint az indítványozó (az alapügy I. rendű alperese) egy 1992-ben elfogadott alapszabály alapján működő szervezet. E szervezet tagjainak és üzletrész tulajdonosainak egy része egy 1996-ban tartott közgyűlésen a gazdasági társasággá történő átalakulás mellett, míg a többi tag és üzletrész tulajdonos a szervezetben maradás mellett döntött. A szervezet igazgatósága elkészítette a részleges átalakuláshoz az átalakulási tervet és a vagyonmérleg tervezetet, ezen kívül az igazgatóság három tagja és az alperesek aláírtak egy előzetes vagyonmegosztásra vonatkozó megállapodást is. Ezen alapult az ezt követően tartott részleges átalakulásról döntő közgyűlés elé terjesztett vagyonmegosztási javaslat. 1996 végén a szervezetből kilépő tagok és a szervezet három külső üzletrész tulajdonosa alakuló taggyűlést tartva létrehozta egy korlátolt felelősségű társaságot (a továbbiakban: Kft.). Az indítványozó tulajdonában álló három budapesti ingatlanra a Kft. tulajdonjogát átalakulás jogcímén a földhivatal 1997-ben bejegyezte és az indítványozó tulajdonjogát törölte. A három bejegyzés utóbb, ügyészi óvás alapján törlésre került. A Kft. 2008-ban benyújtott kérelemre a földhivatal ismét elrendelte a Kft. tulajdonjogának

bejegyzését. Az indítványozó a bejegyzést megtámadta, a keresetet azonban a Fővárosi Bíróság jogerős ítéletével elutasította, ezt a határozatot pedig a Legfelsőbb Bíróság hatályában fenntartotta. A Kft. 2009-ben benyújtott keresetében a felülvizsgálati eljárással érintett körben annak megállapítását kérte, hogy a perbeli ingatlanok tulajdonjogát 1997. január 1-jei hatállyal részleges átalakulás jogcímén megszerezte. Ezt az elsőfokú bíróság ítéletével meg is állapította. Az indítványozó I. rendű alperes – a III. rendű és a VII. rendű alperesekkel együtt – fellebbezés nyújtott be, ám a fellebbezés folytán eljárt ítélőtábla (mint másodfokú bíróság) az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A jogerős ítélettel szemben az indítványozó (mint I. rendű alperes) és a III. rendű alperes nyújtottak be felülvizsgálati kérelmet, ám a Kúria a jogerős ítéletet nem találta jogszabálysértőnek, ezért azt hatályában fenntartotta. A Kúria osztotta az eljárt bíróságok azon egyező álláspontját, miszerint a szövetkezetben maradtak által aláírt megállapodás, a vagyonmegosztási javaslat és a közgyűlési határozatokról készült kivonat tartalma alapján megállapítható, hogy a felperes – részleges átalakulás folytán, annak napjával – tulajdont szerzett.

- [4] Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszában előadta, hogy megítélése szerint a Kúria ítélete egy olyan eljárást fejez be, amely során a bírói döntések sorozatosan megsértették a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvényben foglalt jogait. Az indítványozó szerint az eljáró bíróságok súlyosan sértették az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésébe foglalt tulajdonhoz való jogát, mert olyan okiratra alapozva állapították meg a felperes tulajdonszerzését, amely okirat alkalmatlan a felperes tulajdonszerzésére, ezáltal az indítványozót jogszerűtlenül fosztották meg a tulajdonától. Az indítványozó szerint továbbá az eljáró bíróságok megsértették a XXVIII. cikk (1) bekezdésébe foglalt tisztességes tárgyaláshoz való jogát is, amikor az alperesi bizonyítási indítványoknak nem adtak helyt, azok mellőzését pedig ítéleteikben nem indokolták meg, ugyanakkor a felperes által előadottakat kritika nélkül elfogadták, ezzel a bíróságok bizonyítottan hamis okiratokra alapítva fogadták el a tényállást. Sérülni véli még az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésébe foglalt jogorvoslathoz való jogát is azáltal, hogy a másodfokú bíróság és a Kúria az alperes fellebbezésében és felülvizsgálati kérelmében foglaltakat csak részlegesen bírálták el, érdemben nem reflektáltak az alperes által előadottakra.
- [5] Az Alkotmánybíróság főtitkára 2015. június hó 2-án kelt levelében tájékoztatta az indítványozót arról, hogy beadványa nem tartalmaz kellő alkotmányossági szempontú indokolást arra nézve, hogy a támadott határozat az Alaptörvényben biztosított jogát mennyiben és miért sérti.

- [6] Felhívta a főtitkár levele az indítványozó figyelmét arra is, hogy az indokolásnak ki kell terjednie az Alaptörvénynek az alkotmányjogi panaszban hivatkozott valamennyi rendelkezésére.
- [7] Az indítványozó 2015. július 8-án hiánypótlást nyújtott be, az alapindítvánnyal azonos keltezéssel (2015. május 5.) és lényegében azonos tartalommal.
- [8] 2. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság tanácsa mérlegelési jogkörben vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.
- [9] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság formai feltételeinek megfelel. A Kúria támadott ítéletét az indítványozó részére 2015. március 16-án kézbesítették, az alkotmányjogi panaszt pedig 2015. május 14-én, határidőben nyújtották be az elsőfokon eljáró bírósághoz. Az alkotmányjogi panasz megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)–f) pontjaiban foglalt feltételeknek.
- [10] Az Abtv. 27. §-ában meghatározott egyedi ügyben való érintettség megállapítható: az indítványozó az alkotmányjogi panasszal támadott ügy egyik alperese. Az indítványozó az Abtv. 27. §-a és az 51. § (1) bekezdése szerinti jogosultnak tekinthető, az indítványozó az egyedi ügyben érintett szervezet.
- [11] A panasz az Abtv. 27. § b) pontjában foglaltaknak is eleget tesz, az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.
- [12] Az alkotmányjogi panasz tartalmi feltételeit illetően az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Abtv. 29. §-ának – miszerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be – nem tesz eleget.
- [13] Az Alkotmánybíróság korábbi határozataiban már megállapította azt, hogy „[a]z Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés d) pontja fogalmazza meg, hogy az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. A bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik a testület hatáskörébe. Ezért fogalmaz úgy az Abtv. 27. §-a, hogy az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati

lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. A jogalkotó ezzel a 2012. január 1-jétől hatályos rendelkezéssel teremtette meg a bírói jogalkalmazás és jogértelmezés alkotmányossága vizsgálatának korábban nem ismert lehetőségét. A bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz azonban nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének. Miként az Alaptörvény és az Abtv. idézett rendelkezéseiből is kitűnik, az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszon keresztül is az Alaptörvényt, az abban biztosított jogokat védi. Önmagukban azonban a rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy valós jogszabálysértések nem adhatnak alapot alkotmányjogi panasznak. Egyébként az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna.” {3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]} „A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, amely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti szuperbíróság szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el. [...] A bíró bármely ténybeli vagy jogi tévedése nem teszi automatikusan tisztességtelenné az egész eljárást, mivel az ilyen tévedések teljesen soha nem küszöbölhetők ki, azokat az igazságszolgáltatás ma ismert rendszere magában hordozza.” {3352/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]–[15]}

- [14] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz és annak kiegészítése – az erre való felhívás ellenére – sem tartalmazott értékelhető indokolást az Alaptörvény felhívott rendelkezéseinek sérelmét illetően.
- [15] Az Alkotmánybíróság szerint alkotmányjogilag releváns érvelésnek nem tekinthető az, ha az indítványozó felhívja ugyan az Alaptörvény valamely rendelkezését, illetve idéz az Alkotmánybíróság korábbi határozataiból egyes megállapításokat, azonban a konkrét ügyre nézve ténylegesen csak a vélt, vagy valós törvénytisértést indokolja. {3074/2015. (IV. 23.) AB végzés, Indokolás [26]}
- [16] A benyújtott alkotmányjogi panasz valójában az ügyben hozott bírósági döntések tartalmi és nem alkotmányossági kritikája, az indítványozó alapvetően az eljáró bíróságok jogértelmezését kifogásolja. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában a bíróság által megállapított tényállást, a bírói törvényértelmezés helyességét, valamint a bíróságok által mindezekből levont következtetéseket vitatja. Az indítvány tehát nem tartalmaz olyan pontosan

körülírt alaptörvény-ellenességet, amelyet alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként lehetne értékelni, vagy amely felvetné a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kérdését.

- [17] Fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz befogadhatósági vizsgálatának eredményeként arra a megállapításra jutott, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételnek, és az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 29. §-ában foglalt követelmények hiánya miatt az Abtv. 56. § (2)–(3) bekezdése, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2015. december 14.

Dr. Szívós Mária s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1447/2015.

